

OSLAVUJEME SO SPOLKOM SVÄTÉHO VOJTECHA (7.)

Ahoj, kamaráti!

Sledovanie životných ciest svätého Vojtecha, patróna Spolku svätého Vojtecha, nás doviedlo z Prahy do Ríma. V Ríme dal pápež Vojtechovi povolenie odísť do kláštora v Aventíne. Medzi benediktínskymi mníchmi žil Vojtech v utajení ako skromný rehoľník, hoci bol pražský biskup. Ste zvedaví, kam nás spolu s Dobromilkou a Svetlúšikom zavedú dnešné stopy?

24. Medzitým sa náboženská situácia v Prahe zhoršila. Za Vojtechom prišli poslovia, ktorí ho so súhlasom pápeža žiadali, aby sa vrátil do Prahy a ujal sa biskupstva. Český vládár a veľmoži prisľúbili, že sa k nemu zachovajú lepšie a budú žiť kresťanskejšie.

Biskup Vojtech,
prosíme, vráť sa.

25. Vojtech sa vrátil do vlasti aj s dvanástimi benediktínskymi mníchmi, aby založili kláštor a boli Vojtechovi duchovnou posilou. To sa im v roku 993 aj podarilo. Vojtech sa znova pokúšal o obnovenie nábožnosti a spravodlivosti v Čechách.

Vďaka, drahí spolubratia. S Božou pomocou sa nám podarilo založiť prvý kláštor v Čechách. Nech je oázou viery pre tunajší ľud.

26. Netrvalo dlho a znova sa vyostрили boje medzi veľmožmi. Vzrastala nenávisť voči biskupovi Vojtechovi, ktorý veľmožov napomínal. Keď na ich pokyn bola priamo v kostole zabitá žena, ktorá hľadala v chráme ochranu, Vojtechovi došla trpezlivosť.

Každý, kto vojde
do Božieho chrámu,
má právo na azyl!
Nesmiete jej
ublížiť! Nesmiete
znesvätiť chrám
vraždou!

27. Správanie veľmožov nasvedčovalo, že o biskupa nestoja, prekáža im a dokonca brojili aj proti Vojtechovej rodine na hrade Slavníkovcov v Libiciach. Vojtech požiadal pápeža, aby z neho odňal zodpovednosť za Pražské biskupstvo a mohol ísť hlásať evanjelium pohanom. Počas misijných ciest navštívil Taliansko, Maďarsko, Poľsko, Francúzsko...

Pane, nevládzem. Pošli
ma, prosím, tam, kde
budú ľudia počúvať, čo im
chceš povedať cez slová
kňaza.